

[Aksel Larsen.]

der bestemmer i visse Spørgsmaal, men hvor en Trediedel af Byraadet er tilstrækkeligt til at afgøre, hvorledes man skal forfare i denne eller hin Sag.

Det er et betydeligt Fremskridt, at man nedsætter Valgretsaldern fra henholdsvis 35 og 25 Aar til 23 Aar. Det maa dog igen her bemærkes, at rigtigere havde det naturligvis været at arbejde i Henhold til Program og Folkemening og sætte Valgretsaldern ned til 21 Aar.

Jeg anser det for et meget stort Fremskridt, at man ved denne Forfatning gennemfører Princippet: eet Vælgerkorps og een Valgdag. Det være i samme Forbindelse sagt, at det er et Fremskridt, om end ikke noget stort Fremskridt og ikke noget principielt, at man nedsætter Antallet af Rigsdagsmedlemmer fra 225 til 210. Jeg mener ikke, at man ubetinget skal stille sig paa det Standpunkt: jo færre, jo bedre, men jeg finder, at for et Land af Danmarks Størrelse og en Befolkning af Størrelse som den danske er ogsaa 210 Medlemmer betydeligt mere, end der er absolut nødvendigt. Ikke desto mindre er det et Fremskridt, om end et lille, at man gaar ned fra 225 til 210.

Det er et større Fremskridt, at Forholdstalsvalget bliver betydeligt bedre gennemført, end det har været hidtil, hvor forskellige Partier har haft meget stor Fordel af Valgordningen, men hvor især Venstre har haft Fordel. Det er ogsaa et Fremskridt, at man gaar til at indføre Folkeafstemning, selv om Retten til Folkeafstemning maa erkendes at være rigeligt begrænset. Endelig maa det ogsaa erkendes, at der i Grundloven indføres visse Bestemmelser, som tilsigter at sikre et mere ordentligt Lovgivningsarbejde, saaledes at Lovforslag i Almindelighed skal være forelagt i rimelig Tid, før Rigsdagssamlingen slutter, og at der ogsaa er Mulighed for at forhindre, at Lovforslag syltes.

Jeg tror, at jeg her har omtalt de væsentlige Fremskridt, der er i Forfatningen i Forhold til den gældende Grundlov, og disse Forbedringer er saa store og forekommer os saa væsentlige trods de Mangler, der ogsaa er, at vi af Hensyn til dem agter at stemme for det Forslag, der nu kommer til endelig Afstemning i Folketinget i Dag. Vi vil stemme for Forslaget til Danmarks Riges Grundlov, men vi vil fortsætte vore Bestræbelser for at skaffe Danmark en Forfatning, der virkelig er i Overensstemmelse med Folkets Mening og virkelig er velegnet til at varetage Folkets Interesser.

Victor Pürschel: Jeg havde tænkt mig, at denne Dag skulde være en Festdag, at Tinget her vilde møde med fyldte Tilhørerspladser, med alle Medlemmerne til Stede og med Ordførerne svævende over det hele med brede Aandens Vingesus. Men det er der jo ikke saa forfærdelig meget af. Begejstringens Aand er ligesom udeblevet lidt. Den ærede socialdemokratiske Ordfører forsøgte saadan at svinge sig lidt op, men det blev alligevel til en temmelig vemodig Basken hen over Andemaden.

Det er egentlig mærkeligt, for nu sejrer jo paa ny den lige og almindelige Valgret, som den allerede har gjort det en Gang før, i 1915, og nu genindføres paa ny 5. Juni Grundloven, saaledes som den allerede er genindført en Gang tidligere. Og i Dag indledes jo Konservatismens Jættekamp mod Systemet Stauning—Munch; den indledes med, at man smelter Stemmerne sammen under dette triste Forslag, der ligger her, saa trist, at der har paavirket alle de Talere, der har skullet prise det.

Hvor var det vemodigt at høre disse Sejrherre tale! Den konservative Ordfører talte om Samlings- og Enhedsbestræbelserne, der skulde fortsættes. Jeg forstod, at det var de Samlings- og Enhedsbestræbelser, vi har set, og derved fik jeg indirekte et Svar paa det Spørgsmaal, jeg rejste forleden Dag: Er den Samlingsbestræbelse, som man nu ogsaa fra konservativ Side taler om — og det glæder mig jo, saaledes som det altid glæder en, naar man ser, at en god Tanke, man har fremsat, efterhaanden, om end under Modstand, vinder frem —, med eller mod Socialismen? Og jeg forstod paa Svaret i Dag, at det skal være *med*. Dertil vil jeg gerne sige, at for mit Vedkommende ligger det saaledes, at jeg ikke tror paa Muligheden af en Samling af det danske Folk i Samarbejde med et Parti, der fremdeles bekender sig til den internationale Klassekamp. Jeg tror, at denne Bekendelse er aldeles afgørende for at berøve Socialdemokratiet Muligheden for at være med i det, som jeg ogsaa for mit Vedkommende erkender som et efterstræbelsesværdigt Maal.

Jeg sagde før, at der ikke var megen Begejstring hos Sejrherreerne, og dette er meget naturligt, da de alle er fyldt af den blege Frygt for, hvad der skal ske den Dag, de skal ud og stampe de 45 pCt. af Vælgerne op. Det er det, der er den dybe Bekymring for disse Sejrherre. Spørger man den jævne danske Vælger, om han har nogen brændende Interesse i dette Forslag, saa siger de aller fleste nej, og nogle siger: Ja,